

MOL (VAN) (*Marie*, kloosternaam: *Zuster Maurilla*), Missionaris der Zusters van Liefde (Lebbeke, 26.2.1875 - Ndekeshu, 10.10.1947). Dochter van Charles en van Sanders, Sophie.

Zuster Maurilla trad in de Congregatie der Zusters van Liefde van J. en M. te Gent op 9 april 1894 en werd geprofest op 28 augustus 1895. Toen in 1896 de droeve mare kwam van het overlijden van Zuster Marie-Godelieve Rijkebusch, die op 25 jarige leeftijd als slachtoffer was gevallen van een tropische ziekte, drong Zuster Maurilla aan om haar plaats te mogen innemen. Dit werd haar toegestaan en zij vertrok op 4 juli 1897 met 4 medezusters; dit was de 6^e karavaan Zusters van Liefde die naar Kongo vertrokken (25 missionarissen waren haar reeds voorgegaan). Twee van haar gezellinnen, Zuster Hugoline en Zuster Pançraçe stierven reeds in 1899 terwijl Zuster Tatiëne in ditzelfde jaar door gezondheidsredenen gedwongen werd naar Europa terug te keren. De pionierstijd eiste een hoog percentage aan slachtoffers; dit verminderde de ijver der overblijvenden niet, integendeel, het spoorde hen aan tot het uiterste te gaan.

Het reizen was in 1897 heel wat anders dan nu. De tocht van Lage Kongo naar Kasai ging met heel wat last en ook heel wat avonturen gepaard: rivieren moesten doorkruist op de rug van negers, soms mikten vijandige stammen hun vergiftige pijlen op het gezelschap, overal lag het gevaar op de loer. Zo was ook de reis van Zuster Maurilla; na maanden kwam zij met drie Zusters in Luluaburg aan, alwaar de ontvangst aan hartelijkheid niets te wensen overliet. Zij was zo gelukkig de klas van Zuster Marie-Godelieve te mogen overnemen en ze ging aan het werk.

In de 51 jaren dat Zuster Maurilla in de Kasai gewerkt heeft, verbleef zij achtereenvolgens 30 jaar in Luluaburg, de bloeiende missiepost van de Kasai, enige jaren in St-Trudon bij Lusambo, waar de vooruitgang sterk belemmerd werd door de verschrikkelijke slaapziekte, om daarna tot aan haar dood te verblijven in het afgelegen, armoedige Ndekeshu. Duizenden kinderen, meisjes en vrouwen heeft zij de eerste beginselen bijgebracht van de beschaving; zij heeft geprobeerd ze te leren lezen, schrijven en werken, ze heeft hen voorbereid tot het H. Doopsel en de H. Communie; de vrouwen en meisjes heeft ze de principes van het kristelijk huwelijk leren kennen en beleven. Zij heeft zich uitgesloofd, dag en nacht, om haar mensen omhoog te helpen; het heeft haar vermoedelijk heel wat hoofdbrekens gekost om de orde onder dat volkje te bewaren en menige keer zal zij de wijsheid van Salomon nodig gehad hebben. Maar het ging allemaal. Zij scheen ervoor in de wieg gelegd om te commanderen en te leiden maar het was vooral haar vurige ziel, haar warm hart dat veroveringen deed: nooit telde zij de kost en de zorgen, nooit aarzde zij tegenover de moeite. Haar mensen voelden dit en zij gingen dan ook tot haar als kinderen tot hun moeder.

Toen zij 50 jaar in Kongo werkzaam was, werd in juli 1947 dit jubileum plechtig gevierd. De oversten van de 5 bijhuizen van de Kasai werden uitgenodigd en de Zwartten deden hun best om hun „Zuster” te vieren. Na die triomfdag kwam het lijden: Zuster Maurilla werd ziek. Zij werd naar Elisabethstad overgebracht waar radiumbestraling werd beproefd. Na enige weken keerde zij naar Ndekeshu terug, hopende er nog lang te kunnen werken; maar de Heer had het anders bestemd: na enige maanden van groot lijden overleed Zuster Maurilla op 10 oktober en werd zij in haar geliefd Ndekeshu ter aarde besteld. Eenmaal slechts in die 51 jaren was zij naar haar vaderland teruggekeerd. Nu zou zij voor altijd rusten in het zwarte land, dat haar zo dierbaar was.

7 november 1957.

[W.R.]

Marie-Godelieve Billiau.